

tillkjendegivende dem, at de med den største Hurtighed, som en saa høist vigtig Sag udfrævede, skulde fremme Underhandlinger derom, og den 10de Januar derefter afgav Ministeriet sin Betænkning, hvor det siges, at, uagtet det kunde være betænkligt at lade fremmed Indskydelse paa vore Forholds Udvikling i saa stærk en Grad komme tilstede — jeg veed ikke, om man maaffee har frygtet for, at fremmed Capital, Dygtighed og Kundskab skulde geraade os til Skade — saa veg dog denne Betragning for den overvæltende Vigtighed for Sjælland af at faae en Jernbane paa gunstige Conditioner, og Ministeriet udtrykte tillige i sit Svar til Hs. Majestæt, at de Betingelser, der vare tilbudte, vare „saa gunstige, at, dersom man afsviste dem, kunde man ikke vente at see dem gjentagne“. Under 12te Januar svarede Hs. Majestæt allerede, at Ministeriet skulde tillkjendegive Hr. Peto hans særdeles kongelige Velbehag med — Petos — Forslaget, og indbyde ham til ufortøvet at træde i nærmere Underhandling, og den 13de Januar blev der skrevet til Hr. Peto med denne Underretning fra Kongen. Uagtet dette Tilbud imidlertid var saa gunstigt, at man ikke kunde vente at see det gjentaget, kom der dog et endnu gunstigere, dateret den 11te Februar, fra den samme Mand, og det blev naturligviis af Kongen modtaget med samme Belvilie, men fra den Dag af begyndte de Forhandlinger, som det var befaleet skulde gaae med sær Hurtighed, at tage af i Hurtighed, idet vi see, at Sagen derefter er undervejs fra det ene Ministerium til det andet, saaledes at det allerførste Skridt, vi derefter spore, er den 26de Marts. Man kom ikke til Rigsdagen for at faae en Lov, hvorefter man kunde slutte Contract, men Sagen blev liggende, thi man var dengang beskæftiget med Toldloven og Arveloven og kunde derfor ikke foretage Noget ved denne Sag. Først da Rigsdagen var samlet i Sommersessionen 1853, blev der atter taget fat paa den jydskke Jernbanesag, idet man i Thinget ankede over, at der Intet var foretaget med Hr. Petos Forslag, og Ministeriet kom da hurtig med en Lov, som skulde sætte det istand til at handle videre; men derpaa forsvandt Sagen for vore Dine i et me-

get langt Tidsrum, og vi erindre Alle, at der ikke var stor Anledning for Thinget til at vente at kunne udrette Noget med det daværende Ministerium, altsaa — vi taug, Ministeriet brugte Tiden til Erklæringer, Betænkninger, Undersøgelser, Commissioner o. s. v. Det Første, hvor vi atter spore Sagen, er den Indstilling til Hs. Majestæt, som blev gjort den 23de Mai 1854, og Hs. Majestæt svarer derpaa med sædvanlig Prompthed den 26de Mai, men derpaa ligger Sagen atter. Først, da vi kom sammen her forrige Foraar med et Ministerium, som vi troede vilde fremme slige Foretagender, optog vi atter Spørgsmaalet, og den nuværende høitærede Indenrigsminister lovede da at fremme Anliggendet. Under 27de April 1855 fik Hr. Peto, der nu var bleven Sir Morton Peto, Baronet, Svar paa sit Brev af 11te Februar 1853, altsaa efter lidt over 2 Aars Forløb, og det er ret mærkeligt, at, uagtet han maatte arbejde med det slesvigiske Ministerium i et halvt Aar, inden han fik sin Concession gjort brugbar, havde han dog sin Bane i Slesvig saavidt færdig, at Hs. Majestæt kjørte paa den i October 1854, medens hans Ministre ikke før i Foraaret 1855 svarede paa Sir Petos Brev af Februar 1853 om den jydskke Jernbane, hvilket jo ikke er nogen meget hurtig Forretningsgang. Den høitærede Minister gif med stor Belvilie ind paa Thingets Onsker om, paany at optage denne Sag, og under 27de April afgif der, som sagt, Brev i denne Anledning. Den 11te Juni f. A. gjorde Sir Morton Peto et Tilbud, som blev sendt hertil til Overveelse, og som jeg nu ikke behøver at gaae ind paa, det følger jo af Tiderne, at det ikke kunde være saa gunstigt som det, han noget over 2 Aar tidligere havde gjort, men paa dette Tilbud er der under 30te November svaret, at man ikke kunde gaae ind derpaa. Jeg vil nu blot i Anledning af den stærke Maade, hvorpaa den høitærede Minister igaar yttrede sig om den Formening, man har staaet i, at der kunde have været udrettet Noget, bemærke, at det forekommer mig, det er en ubillig Anke, som flere Steder er fremsat, ogsaa i Pressen, naar man bebrejder Sir Peto, at han ikke officielt fremkom med et andet Tilbud, før han havde